

Değerler Eğitimi Bağlamında Türk ve Japon Masalları

Peren ERCAN
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
p.ercan@hotmail.com
ORCID ID: 0000-0003-1586-0153

Remzi Yavaş KINCAL
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
rkincal@comu.edu.tr
ORCID ID: 0000-0002-6258-393X

Araştırma Makalesi	DOI: 10.31592/aeusbed.1247268
Geliş Tarihi: 03.02.2023	Revize Tarihi: 13.06.2023
	Kabul Tarihi: 10.07.2023

Atf Bilgisi

Ercan, P. ve Kincal, R. Y. (2023). Değerler eğitimi bağlamında Türk ve Japon masalları. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 382-401.

ÖZ

İnsanın oluşturup geliştirdiği toplum, dünyaya bakış açısı bağlamında kendine özgü çeşitli unsurlar geliştirmiştir. Bu unsurlar kültür olarak ifade edilmektedir. Kültür, toplum düzenini de sağlama amacıyla değerleri oluşturmuş ve bu değerleri sonraki nesillere aktarmayı da önemsemiştir. Asırlar boyunca değer aktarma araçlarından biri olarak kullanılan masallar, günümüzde de önemini devam ettirmektedir. Bu araştırmada birbirine uzak coğrafi bölgelerde yaşayan Türkiye ve Japonya'nın masalları değerler eğitimi bağlamında ele alınmakta ve iki kültürün masallarının, değerler eğitimi açısından çözümlenerek ortak ve farklı noktalarının tespit edilmesi amaçlanmaktadır. Araştırmada, Japon halk bilimci Kunio Yanagita'nın masal derlemesinden yirmi üç, Ziya Gökalp'in masal derlemesinden on iki masal seçilerek, bu masalarda tespit edilen değerler karşılaştırmalı şekilde incelenmektedir. Araştırma sürecinde betimsel içerik analizi yöntemi doğrultusunda işlevsel insan değerleri modeli temel alınmıştır. Araştırmanın sonucunda Türk masallarında en sık görülen değerler duygu, duygulanım, itaat, itibar, dindarlık, destek ve güç olduğu, Japon masallarında ise sık görülen değerler olarak başarı, duygu, duygulanım, güç, dindarlık ve destek değerlerinin ön plana çıktığı görülmektedir. İki kültürün masalları ele alındığında, Türk ve Japon masallarında değerlerin genel olarak benzer anlayışlar üzerinden işlendiği ifade edilebilir. Bazı değerler Japon masallarında bulunmamakta, bazı ortak değerlerse farklı açılardan ele alınabilmektedir. Dolayısıyla değer aktarımının, uzak kültürlerde bile ortak bir eğitim aracına dönüştüğü görülebilmektedir. Ayrıca sonuçların kültürlerarası eğitim ve bu eğitimin, programlara daha işlevsel şekilde uyarlanabilmesi açısından önemli olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Masal, türk masalları, japon masalları, değerler eğitimi.

Turkish and Japanese Fairy Tales in Terms of Values Education

ABSTRACT

The society which was made by people, developed several elements for their own perspective about the world. These elements can be defined as culture. The culture created values in order to maintain the society order and paid attention to transferring them. Fairy tales have been told for centuries. They have been used as one of the tools for transferring values and they are still important for cultures. In this research, Turkish and Japanese fairy tales were analyzed in terms of values education. The aim of the research is to locate the mutual and different points of Turkish and Japanese fairy tales according to values education. Twenty three fairy tales were selected from Kunio Yanagita's anthology and twelve fairy tales were selected from Ziya Gökalp's anthology. Fairy tales were analyzed due to functional human values with the descriptive content analysis method. According to the results, the primary values of Turkish fairy tales are emotion, affectivity, obedience, prestige, religiosity, support and power. Frequent values of Japanese fairy tales are success, emotion, affectivity, power, religiosity and support. It can be stated that values both in Turkish and Japanese fairy tales are generally transferred in similar aspects. Some values are not found in Japanese fairy tales and some common values can be perceived from different perspectives. It's possible to say that transferring values through fairy tales can turn into a common educational tool and it's also important for intercultural education.

Keywords: Fairy tale, turkish fairy tales, japanese fairy tales, values education

Giriş

Kültür kavramını, toplumların özelliklerini belirleyen ve onları dünyanın dört bir yanında yaşayan milletlerden ayıran bir kimlik olarak ifade edebiliriz. Kültür, bir topluma ait bireylerin davranışlarının temellerini oluşturmaktadır. Bu temeller, o kültür bağlamında doğan, gelişen ve şekillenen değerler sonucunda gerçekleşmektedir. Söz konusu değerlerin içeriği ve onlara ilişkin bakış açısı kültürden kültüre değişebilmektedir. Kimi değerlerin, birbirinden uzak toplumlarda benzer şekilde kavrandığı ve benzer davranışları doğurduğu görülebilir. Buna karşın, evrensel olarak düşünilebilecek değerler, birbirine yakın coğrafi bölgede yaşayan topluluklarda dahi farklı şekillerde benimsenebilmektedir. Evrensel veya yerel, tüm değerlerin aktarılma ihtiyacı mevcuttur, zira değerler aktarılabilirliği sürece kültür korunabilir. Değerlerin aktarılmasında, değerler eğitimi süreci önemli bir rol oynamaktadır. Masallar ise, değerler eğitiminin önemli araçlarından biri olarak ele alınmaktadır. Sözlü geleneğin güçlü bir parçası olan masallar üzerine yapılan araştırmaların çeşitlilik kazandığı görülmektedir. Bununla birlikte, değerler eğitimi araçlarının değerler ve kültürel açıdan yorumlanmasının önem kazandığı belirtilebilir. Fakat farklı kültürlerin masallarında bulunan değerlerin karşılaştırmalı çalışmalarının Türkiye’de sınırlı kaldığı ifade edilebilir. Türk ve Japon masalları bağlamında da bu durum, kültürel çözümlemelerle sınırlı kalmaktadır. Türkiye ve Japonya, sözlü edebiyat konusunda binlerce yıllık geleneğe sahip olması açısından benzerlik göstermektedir. Bu sebeple araştırmada, iki kültürün masallarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi hedeflenmektedir. Ayrıca bu araştırmayla birlikte hem değerler eğitimi alanında Türkiye’de gerçekleştirilen araştırmalara hem de Japonya konulu araştırmalara katkıda bulunulması amaçlanmaktadır. İki farklı kültürün masalları üzerinde yapılan bu değerlerin tespiti ve çözümlenmesi araştırmasında Türkiye’de halkbiliminin kurucusu olarak ifade edilen Ziya Gökalp ve Japonya’da halkbiliminin kurucusu olarak kabul edilen Yanagita Kunio’nun masalları seçilmiştir. İki ismin de kendi ülkelerinde halkbilimin öncüleri olması bakımından, derledikleri masalların önem taşıdığı düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmada ele alınan temel hususlar şunlardır:

- Türk ve Japon masalları hangi değerler açısından benzerlik taşımaktadır?
- Türk ve Japon masalları hangi değerler açısından farklılık göstermektedir?
- Türk ve Japon masallarındaki değerler, iki kültürde ne şekilde algılanmakta ve işlenmektedir?

Masallar, toplumların günlük yaşamında deneyimledikleri olaylarla süslenerek kurgulanan ve değerleri aktarma amacı güden öyküler olarak ifade edilebilir. Masalların çıkış noktası, ilk masalın nerede ve ne zaman anlatılmaya başladığı gibi sorular, birer tartışma konusu olarak varlıklarını sürdürmektedir. Masalların, diğer edebi türlerden farklı olduğu görülmektedir. Masalarda anlatılanların gerçeklikten doğduğu anlaşılmasına karşın, bu gerçekliğin belirgin bir şekilde yansıtılmadığı dikkati çekmektedir. Dolayısıyla gerçeklik, ikincil niteliktedir (Richardson, 2002).

Türkçede kullanılan “masal” sözcüğü, Arapça kökenli “mesel” kelimesinden gelmektedir ve “genellikle halkın yarattığı, ağızdan ağıza, kuşaktan kuşağa sürüp gelen, doğa dışı varlıklara yer verip çoğunlukla insanların belli olmayan bir zamanda ve yerde başından geçen, olağan dışı olayları aktaran bir anlatı türü” olarak ifade edilmektedir (TDK, 2000). Diğer bir deyişle değer aktarımı amacıyla masal anlatmak, aynı zamanda bir mesele, bir dert anlatmaktır. Japoncada “masal” sözcüğünün karşılığı olarak ise “mukashibanashi” (昔話) ifadesi yer almaktadır. Birbirlerinden bağımsız olarak ele alındığında “mukashi” sözcüğü “eski” anlamına gelirken, ses olayı sonucunda “banashi”ye dönüşen “hanashi” kelimesiyse “konuşma/anlatı” şeklinde ifade edilmektedir (Demirci, 2003). Farklı dillerdeki etimolojik karşılığı ne olursa olsun, masallar ve halk hikayeleri, hem küresel hem de yerel unsurları bir arada barındırmasıyla özel bir konumda bulunmaktadır. Bu sebeple masalarda bulunan küresel ve yerel niteliklerin, karşılaştırmalı olarak yapılan araştırmalarla ortaya konabileceği de belirtilmektedir (Masafumi, 2015).

Masallar, özellikle sözlü edebiyat açısından güçlü bir yöne sahip olan Türk edebiyatında oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Türk masalları göz önünde bulundurulduğunda hem olaylar, hem de karakterler açısından çeşitlilik göze çarpmaktadır. Türk edebiyatında ilk masal derlemesi Billur

Köşk Masalları olarak kabul görmektedir. Basım tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, 1870 yılından sonra olduğuna dair tahminler kuvvetlidir. Derlemede Billur Köşk ile Elmas Gemi, Helvacı Güzeli, Mercan Kız ve Kara Yılan gibi masallar yer almaktadır (Alangu, 1961). Ayrıca Türk masalları, farklı kültürler içerisinde doğup büyümüş araştırmacıların da dikkatini çekmektedir. Türk halkbilimi araştırmacısı olan Macar bilim insanı Ignác Kúnos, Osmanlı İmparatorluğu'nda bulunduğu süre zarfında dinlediği masalları derlemiştir. Kúnos, Türk masallarının Kızılderi öykülerinden veya dünyanın aşına olduğu Bin Bir Gece Masalları'ndan oldukça farklı bir konumda olduğunu belirtmektedir. Macar araştırmacıya göre Türk masalları Batılı masallara hem benzemekte hem de onlardan bağımsız bir nitelik sergilemektedir. Ayrıca Türk masallarında karşılaştığımız serüvenlere, aslında Avrupa halkının alışkın olduğunu da ifade etmektedir (Kúnos, 2016). Türk masalları yalnızca Anadolu'da anlatılan bir anlatı türü değildir. Bu masallar, Orta Asya'nın geniş coğrafyasında da anlatılarak dilden dile aktarılmaktadır. Ayrıca Türk masallarında İslamiyet ve Şamanizm'le birlikte farklı inanışlar da yer almaktadır (Bolat, 2017). Türk masallarında olaylar belirsiz bir zamanda geçmektedir. Anlatılırken kullanılan zaman, miş'li geçmiş zaman veya yakın geçmiş zamandır. Çoğunlukla nesir şeklinde söylenip yazılmakla birlikte, bazı karakterler manzum şeklinde konuşabilmektedir (Mimura, 2009).

Değerler Eğitimi Bağlamında Gerçekleştirilen Masal Araştırmaları

Masalların değerler eğitimi bağlamında incelenerek ele alındığı araştırmalar birçok farklı kültür üzerinden de yürütülmüştür. Öncelikle bu araştırmaların incelenmesinin, değerler eğitimi ve masallar arasındaki ilişkinin daha anlaşılır kılacağı düşünülebilir. Güneydoğu Asya bölgesinde yer alan Endonezya ve Batı kültürünün masalları arasındaki farklılıklar olarak, Endonezya masallarının anne babaya saygı, iş birliği, yardımseverlik ve diğer sosyal nezaket değerleri açısından ön plana çıkması gösterilmektedir. Batı kültürünün masallarında genel olarak birliktelik, arkadaşlık, bağımsızlık, cesaret ve başarı gibi özellikler ön plana çıkmaktadır (Sofa, 2020). Ayrıca Endonezya'da yer alan Doğu Cava bölgesinin sözlü geleneğini inceleyen bir araştırmada, akıllı olmak kadar nazik olmanın öneminin vurgulandığı da belirtilmektedir. Bununla birlikte öfke ve intikam duygusu, kişiye olumsuz sonuçlar getirmektedir (Wedawati ve diğerleri, 2022).

Geniş bir coğrafi bölgede anlatılan Rus masalları gerçek ve fantastik dünyanın bir araya gelmesinden oluşmaktadır. Bununla birlikte doğaya olan sevgi, bilgelik, hayaller ve mizah gibi unsurları da bünyesinde barındırmaktadır. Ayrıca Rus masallarında kötülüğe karşı mücadele, cesur olmak, cömertlik ve nezaket de aktarılmaktadır (Povsic, 1981). Avrupa kıtasında varlığını sürdüren farklı kültürler, birbirlerine yakın olmalarına rağmen masallar bakımından farklı değerleri ön plana çıkarmaktadır. Kimi Fransız masallarında uyumsuz karakterler, güç savaşları, cinsellik, acı ve şiddet gibi unsurlardan doğan çatışmalarla çeşitli değerlerin önemi aktarılmaktadır (Knapp, 2003). Alman masal derlemesi olan ve Jacob Grimm ile Wilhelm Grimm tarafından derlenen Grim Masalları'ndaki kimi masallarda iyilik ve kötülük aynı anda varlığını sürdürmektedir. Bu masallarda ise sevgi, cesaret, nezaket, itaat, şefkat ve sadakat gibi değerler bulunmaktadır (Bryan, 2005).

Türk, Alman, Balkan ve Rus masallarında benzerlik ve farklılık gösteren değerler mevcuttur. Türk, Rus ve Balkan masallarında yardımseverliğin öne çıktığı belirtilmektedir. Türk, Alman ve Rus masallarındaysa en sık karşılaşılan değer sorumluluktur. Bununla birlikte Türk masallarında en çok görülen değer vatanseverliktir. Vatanseverliğin en az bulunduğu masallar, Alman masallarıdır (Yılmaz, 2019). Ignác Kúnos tarafından derlenen kırk dört Türk peri masalında en sık rastlanan değer yardımseverlik olduğu belirtilmektedir. Yardımseverlik değerini dürüstlük, sorumluluk, çalışkanlık, farklılıklara saygı, adil olma, hak ve özgürlüklere saygı ve barış takip etmektedir. Bu değerler, MEB'in sosyal bilgiler dersinde kazandırmayı amaçladığı değerlerle uyumluluk göstermektedir (Kılcan, 2016). Ayrıca Naki Tezel'in masallarında en sık görülen değerler geleneksellik ve özyönelim olmuştur. Bu masallar arasında en az tespit edilen değer evrenselciliktir (Karagöz, 2017). Sema Maraşlı'nın dört ayrı masal kitabında yer alan, toplamda seksen iki masalda sevgi, aile birliğine önem, yardımseverlik ve nezaket sıklıkla yer almaktadır. Bu masallarda bağımsızlık, sabır, özgürlük, merhamet ve fedakarlık en az görülen değerlerdir (Topbaş, 2015). Ayrıca Türk coğrafyasında anlatılmakta olan hayvan masallarında güç, güvenlik, evrensellik, başarı,

geleneksellik, yardımseverlik, uyma, uyarılma, özyönelim ve hazcılık değerlerinin yer almadığı bildirilmektedir (Dağı, Alptekin ve Kaplan, 2018). Özbek masal kültürü, fantastik unsurların yanı sıra fabllar ve satirik anlatılarla da doludur. Bu masalarda çalışkanlık, dürüstlük, cesaret vurgulanır. Özellikle tembellik ve aylıklık gibi özelliklere sahip karakterler üzerinden eleştiriler sunulur. Ayrıca beceriklilik ve bilgelik övülür (Bakhodirovna, 2022).

Uzak Doğu'da geniş bir coğrafyada çeşitli anlatıları dilden dile dolaşan Çin masallarının gerçek dünyayla birlikte doğanın kendisini de yansıttığından bahsedilmektedir. Ayrıca Çin masallarında nezaket, dürüstlük, adalet, özgüven, iyilik yolundan ayrılmama, barış ve huzur gibi değerler de aktarılmaktadır. Böylece dünya ve doğanın özü öğrenilirken insanlar arasındaki ilişkinin de sağlıklı bir düzlemde ilerlemesi sağlanmış olmaktadır (Akbarovna, 2022). Dede Korkut ve Japon masallarında, çocuk sahibi olmanın önemi iki kültürde de vurgulanmaktadır. Bu masalarda kişinin, çocuk sahibi olmasının statüsünü arttırabileceği ve erkek çocuğun kahraman olarak yetiştirilmesinin önemli olduğu üzerinde durulmaktadır. Ayrıca Japon masallarında da Dede Korkut masallarındaki gibi zor durumla karşılaşan kahramanlar, dua ederek ilahi güçlerden yardım talep etmektedir (Avcı, Çelik ve Takahashi, 2021). Batı kültürünün masalları ve Japon masallarının karşılaştırılmasında, Batı masallarında iş birliği değerinin yer almadığı ifade edilmektedir. Bu durumu Batı kültüründe rekabetçi unsurların daha çok yer almasıyla açıklayan araştırma, Japon kültüründe grup çalışmasının önemsendiğini belirtmektedir (Oghigian, 1997).

Masallar hakkında yapılan değerler eğitimi çalışmaları göz önünde bulundurulduğunda, özellikle Türk ve Japon masallarının karşılaştırılmalı olarak değerler eğitimi bağlamında incelenmesinin alana katkı sağlayacağı düşünülebilir.

Yöntem

Araştırma Modeli

Masalarda tespit edilen değerlerin daha anlaşılır bir şekilde analiz edilip karşılaştırılabilmesi ve kapsamlı bir şekilde sunulabilmesi adına araştırma, betimsel içerik analizi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Betimsel analiz yöntemi bir nitel araştırma yöntemi olup bu yöntem dışında fenomenolojik analiz, sabit karşılaştırma analizi, söylem çözümlenmesi, etnolojik araştırma, tasarım tabanlı araştırma ve saha çalışması gibi yöntemler de bulunmaktadır (Aydın, 2018). Betimsel analiz yöntemi, belirlenen içeriğin sıklık ya da frekans gibi unsurlar bağlamında çözümlenerek tanımlayıcı istatistiklerle ortaya konmasını ifade etmektedir (Dinçer, 2018). Konuşmalar veya metinler ele alınarak bu içeriklerdeki öz, amaç ve ana fikir gibi unsurlar tespit edilmeye çalışılır. Bu yöntemdeki "analiz", nesnel ya da niceliksel bir analizden ziyade, öznel bir çözümlenmedir (Ueno, 2008). Yöntem, içerikleri farklı bağlamlarda çözümleyip yorumlamak açısından da işlevsel olarak ifade edilebilir.

Araştırma Materyali/Evren ve Örneklem

Araştırmada çözümlenen Japon masalları, Kunio Yanagita'nın 1938'de derlediği "Nihon no Mukashibanashi" (日本の昔話 - Japonya'nın Masalları) isimli kitabından alınmıştır. Türk masalları için Ziya Gökalp'in derlediği, Evren Jülide Koç'un yayına hazırladığı ve 2016'da basılan "Tüm Masallar" kitabı kullanılmıştır. Toplamda Türk masallarından on iki, Japon masallarından yirmi üç anlatı ele alınmıştır. Bu iki eserin seçilmesinin sebebi, Kunio Yanagita ve Ziya Gökalp'in masal derleme çalışmalarının Türkiye ve Japonya halkbiliminde önemli bir yer teşkil etmesi olarak ifade edilebilir. İki eserde de masallar, isimlerinde *sosyal statü* veya *asalet* barındıran anlatılardan seçilmiştir. Bu statüler, masalarda sıklıkla gördüğümüz *kral*, *prens*, *prenses*, *keşiş*, *hanım*, *bey vb.* isimlerdir. Toplumsal konular, karakterlere "değer aktarımı" aşamasında farklı işlevler vermektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmadaki veriler, belgesel tarama yöntemi doğrultusunda toplanmıştır. Bu yöntem, belirlenen kayıtlar ve belgelerin incelenerek çözümlenmesini içermektedir (Karasar, 2012). Bu

kapsamda, Ziya Gökalp'in Tüm Masallar kitabı internetten satın alınarak temin edilmiştir. Japonya'nın Masalları kitabına ise Japonya Devlet Kütüphanesi'nin "dijital koleksiyon" bölümünden ulaşılmıştır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Materyaller, belgesel tarama yöntemiyle toplanmış ve Japonca masallar, araştırmacı tarafından Japonca orijinalinden çevrilmiştir. Araştırma sürecinde masallardaki değerlerin tespit işlemi, Valdiney V. Gouveia'nın işlevsel insan değerleri modeli temelinde gerçekleştirilmiştir. İşlevsel insan değerleri modeli, değerleri davranış ve ihtiyaç bağlamında farklı kategorilere ayırarak merkez noktasına insanı ve işlevselliği koyması açısından tercih edilmiştir. Değerler, masallardaki kelimeler üzerinden tespit edilmiştir. Modeldeki değerler şu şekildedir (Gouveia, Milfont ve Guerra, 2013):

Tablo 1

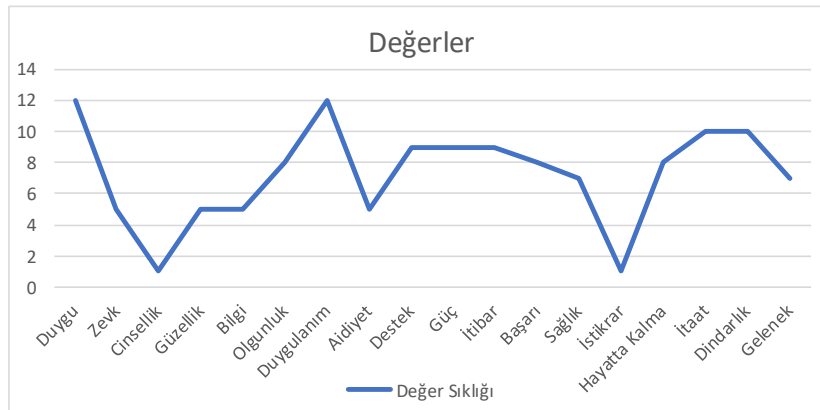
İşlevsel İnsan Değerleri Modeli

		Davranış rehberi olarak değerler (hedefler çemberi)		
		Kişisel hedefler	Merkezi hedefler	Sosyal hedefler
İhtiyaç ifadesi olarak değerler (İhtiyaç seviyeleri)	Gelişen İhtiyaçlar (fırsat kaynağı olarak yaşam)	Heyecan Değerleri Duygu Zevk Cinsellik	Kişisel Ötesi Değerler Güzellik Bilgi Olgunluk	Etkileşimli Değerler Duygulanım Aidiyet Destek
	Hayatta Kalma İhtiyaçları (tehdit kaynağı olarak yaşam)	Mevki Değerleri Güç İtibar Başarı	Varoluş Değerleri Sağlık İstikrar Hayatta kalma	Normatif Değerler İtaat Dindarlık Gelenek

Araştırma Etiği

Araştırma kapsamında betimsel içerik analizi yöntemi kullanıldığı için etik kurul raporu alınmamıştır.

Bulgular

Şekil 1. Türk Masallarında Tespit Edilen Değerler

Şekilde, ele alınan on iki Türk masalında tespit edilen işlevsel insan değerlerinin kaç masalda bulunduğu gösterilmektedir. Değerlerin tespiti sürecinde elde edilen verilere göre duygu (12), duygulanım (12), itaat (10) ve dindarlık (10) en sık görülen değerlerdir. Bu değerleri itibar (9), destek

(9), güç (9), başarı (8), olgunluk (8), hayatta kalma (8), gelenek (7) ve sağlık (7) takip etmektedir. Daha az sayıdaki masallarda görülen değerler bilgi (5), zevk (5), güzellik (5), aidiyet (5) olarak tespit edilmektedir. En az görülen değerler cinsellik (1) ve istikrar (1) olarak karşımıza çıkmaktadır.

Tablo 2

Türk Masallarında Tespit Edilen Değerlerin Dağılımı

Masallar	Değerler																	
	Duygu	Zevk	Cinsellik	Güzellik	Bilgi	Olgunluk	Duygulanım	Aidiyet	Destek	Güç	İtibar	Başarı	Sağlık	İstikrar	Hayatta K.	İtaat	Dindarlık	Gelenek
Keloğlan	X	X			X		X		X	X	X	X			X	X	X	X
Tembel Ahmet	X					X	X	X	X	X	X	X	X			X		X
Nar Tanesi Yahut Düzme Keloğlan	X			X	X	X	X				X					X	X	
Keşiş, Ne Gördün?	X	X		X			X	X				X				X	X	X
Pekmezci Anne	X	X			X	X	X		X		X		X		X	X	X	
Yılan Bey ile Peltan Bey	X		X	X	X	X	X		X	X		X	X		X	X	X	X
Kolsuz Hanım	X	X			X		X	X	X	X		X	X	X	X		X	
Küçük Hemşire	X			X		X	X		X	X	X	X			X	X		X
Deli Dumrul	X					X	X	X	X	X		X			X	X	X	
Küçük Şehzade	X	X		X		X	X		X	X	X	X				X	X	X
Arslan Basat	X						X		X	X	X		X		X	X	X	X
Pehlivan Veli	X					X	X	X		X	X	X			X		X	

Türk masallarında tespit edilen bazı değerlere ait alıntılar şu şekildedir:

“On iki yaşına kadar türlü sıkıntılar içinde yaşadı. Bu yaşa girince, kendine güvenen tam bir erkek oldu. Artık, büyük işlere girmek, şan kazanmak, büyük bir adam olmak istiyordu.” (İtibar - Keloğlan)

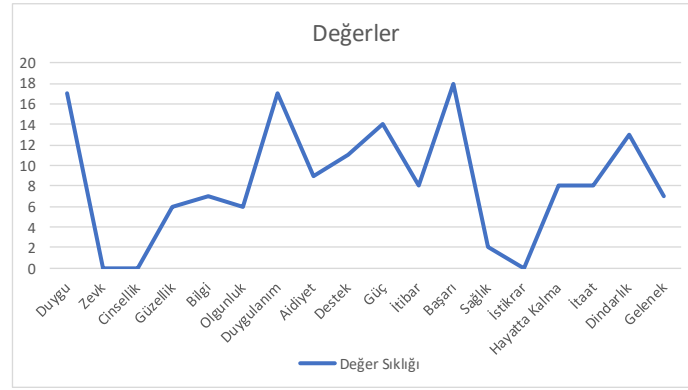
“... ‘Padişahım! Beni tembellikten kurtarıp hiç yorulmaz bir adam haline koyan kızınızdır. O beni kendisine layık bir koca yaptı. Ben de ona ve size gayet kıymetli bir hediye getirdim. Dört seneden beri şehzadeyi bu halde bulunduran sevgilisini getirdim...” (Olgunluk – Tembel Ahmet)

“Keloğlan: ‘Ah, Sultan'ım, Allah sizi bir şefkat meleği diye yaratmış... Siz benim için Allah'a yalvarıveriniz; mutlaka o da gönlünü verir.’...” (Dindarlık – Nar Tanesi Yahut Düzme Keloğlan)

“Kız, bu felaketten çok üzüntü duydu. ‘Ben artık burada kalamam. O nereye giderse ben de arkasından giderim.’ dedi, dışarı çıktı. Atların izini yoklayarak yürümeye başladı.” (Aidiyet – Keşiş, Ne Gördün?)

“Arslanlar gitsinler de oraya: Getirsinler onu bizim saraya”.

“Vezir dedi: ‘Baş üstüne Sultanım. Yarın yola çıkar her üç arslanım.’ (İtaat – Küçük Hemşire)

Şekil 2. Japon Masallarında Tespit Edilen Değerler

Şekilde, araştırma kapsamında çözümlenen yirmi üç Japon masalında yer alan işlevsel insan değerleri gösterilmektedir. Değerlerin masallarda görülme özelliği dikkate alındığında, en sık karşılaşılan değerlerin başarı (18), duygu (17) ve duygulanım (17) olduğu görülmektedir. Ardından güç (14), dindarlık (13) ve destek (11) gelmektedir. Daha az sayıdaki masalda görülen değerlerse aidiyet (9), itaat (8), hayatta kalma (8), itibar (8) olmuştur. En az bulunan değerler bilgi (7), gelenek (7), olgunluk (6), güzellik (6) ve sağlık (2) olurken Japon masallarında zevk, cinsellik ve istikrar değerleri tespit edilmemektedir.

Tablo 3

Japon Masallarında Tespit Edilen Değerlerin Dağılımı

Masallar	Değerler																	
	Duygu	Zevk	Cinsellik	Güzellik	Bilgi	Olgunluk	Duygulanım	Aidiyet	Destek	Güç	İtibar	Başarı	Sağlık	İstikrar	Hayatta K.	İtaat	Dindarlık	Gelenek
A. Böceği ve Efendi Daishi	X						X										X	X
M. Masamune	X						X	X	X	X		X			X	X		X
S. Genç Keşiş	X						X	X	X	X	X	X			X		X	
K. Şefi	X						X			X	X				X		X	
Yengeç ve P. Yasunaga	X						X		X	X		X			X	X		X
Öküz S. ve Dağ Cadısı	X						X			X		X			X	X	X	
G. K. ve Tilki					X			X		X		X					X	
Shibaemon T.	X				X		X			X		X	X					
Keşiş, Tanukiye K.	X				X		X		X			X					X	
Danburi Zengini				X		X					X	X					X	X
Kömür Y. Kogorō	X			X			X		X			X					X	X

Zengin A. Hazine K.	X					X			X	X							X
P. Uguisu	X		X		X	X	X				X				X		
Prences Uriko	X		X			X	X	X	X		X					X	
Y. Yasuke			X	X	X		X	X	X	X	X						
Dilencinin Parası	X				X	X	X	X			X			X	X	X	
Dağ H. Erkek K.	X				X	X	X	X			X	X			X		X
H. Kidaiyu				X					X	X	X					X	
A. Güreşçi ve K. Güreşçi								X	X	X	X						
B. Yasohachi	X			X		X			X		X				X		
Kumarbazın Gökyüzüne Y.	X					X								X		X	
Rüya Satın Alan Z. Sanya				X						X	X						
Hasır Zengini	X		X		X	X	X	X	X					X	X	X	

Japon masallarında tespit edilen bazı değerlere ait alıntılar şu şekildedir:

“Günümüzde dahi 23 Temmuz günü zekova ağacında bu ağustosböcekleri toplanıp yüksek sesle öterler çünkü Daishi Efendi'nin konaklayacak yer sormaya geldiği gün, belki de 23 Temmuz olduğu içindir.” (Gelenek – Ağustos Böceği ve Efendi Daishi)

“... 'Çok çalışıyorsun ve dürüst bir insansın.' dedi. 'Ve bugün yakacak odununu Nehir Tanrıçası'na getirip sundun. Çok memnun oldu ve bu küçük çocuğu ödül olarak sana vermek istedi. Al onu. Onun adı Sümüklü Genç Keşiş. Dilediğin şey neyse sana onu verir'...” (Destek – Sümüklü Genç Keşiş)

“Çiftçi bunun bir tanuki şakası olabileceğini düşündü. Sofulardan onun için dua etmelerini istedi fakat çare olmadı.” (Dindarlık – Keşiş, Tanukiye Karşı)

“Bir zamanlar, Higo'nun Yonabaru bölgesinden bir zenginle, Yamamoto'nun Danobaru bölgesinden bir zengin, hazinelerini karşılaştırmaya karar verdiler.” (Güç ve İtibar – Zengin Adamın Hazine Karşılaştırması)

“... 'Rüya falan alsan ne olacak? Saçmalama.' cevabını aldı. Fakat bir şekilde sake ya da adamın sevdiği bir şeyler vererek rüyayı satın almayı başardı.” (Başarı – Rüya Satın Alan Zengin Sanya)

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Araştırmada on iki Türk masalı ve yirmi üç Japon masalı incelenmiştir. Masalların arasındaki farkın sebebi, söz konusu iki eserde de belirlenen ve yöntem bölümünde belirtilen ölçüte uyan masal sayısının farklı olmasıdır. Araştırma, belirlenen ölçüte sadık kalınarak yürütülmüştür. Duygu ve duygulanım değerlerinin, büyük ölçüde birbirleriyle bağlantılı değerler olması bağlamında, iki değeri bir arada ele almanın bulguları anlaşılır bir şekilde kavrayabilmek açısından daha işlevsel olacağı düşünülebilir. Duygu değeri, bir duyguyu/hissi tecrübe etmek, duygulanım değeri ise tecrübe edilen hissi anlaşılacak ve görülebilecek şekilde açığa vurmak olarak ifade edilebilir. Türk ve Japon masallarında, duygu değerinin bulunduğu her metinde duygulanım değeri de yer almaktadır. Buna

bağlı olarak iki kültürün masallarında da karakterlerin, hissettikleri her duyguyu dışa vurdukları söylenebilir. Bu durumun sebeplerinden biri olarak, masalların karmaşık bir kurgu türü olmaması belirtilebilir. Ayrıca, masallar işlevsel anlatılardır. Bu sebeple, verilmek istenen duygu, ders ya da değerlerin doğrudan verilmesinin daha verimli olduğu düşünülebilir. Alanyazında, Japon masallarında ağlamak ve kızmak gibi duygu içeren eylemlerin, vücut hareketleri ve mimiklerle aktarıldığı da belirtilmektedir (Kato, Wama, Miyazaki ve Nakatsu, 2008). Ayrıca, Türk masallarında sıklıkla gördüğümüz karakterlerden biri olan Keloğlan masallarında da sevgiyi belli etmek amacıyla ortaya konan davranışların bulunduğu da görülmektedir (Özer, 2019). Japon masalları ve Avrupa efsaneleri arasındaki önemli farklardan biri, Japon masallarında karakter davranışlarında “duygu”, Avrupa efsanelerinin karakterlerindeyse “irade” kavramının bulunuyor olmasıdır (Horie, 1990).

Zevk değeri, yapılan bir eylemden doğan hazzın hissedilmesi olarak ifade edilebilir. Türk masallarının bazılarında görülen bu değer, Japon masallarında yer almamaktadır. Zevk, masallarda daha çok yemek yerken alınan haz ya da söylenen sözlerden duyulan hoşnutluk olarak görülmektedir. Türk masallarıyla Japon masallarının kelime seçimi bu farklılığın sebeplerinden biri olabilir. Türk masalları, haz içeren eylemler gerçekleştirildiğinde bunun karakter tarafından nasıl tarif edildiğine de yer verebilmektedir. Japon masallarında eylemin betimlenmesinden ziyade yalnızca onun gerçekleştirilmesinin esas olduğu görülebilir. Bu açıdan düşünüldüğünde, iki kültürün masalları arasında anlatım tarzı olarak sadelik farkının bulunduğu da söylenebilir. Zevk ve ona bağlı olan hazcılık, masallarda bölgeden bölgeye değişiklik göstermektedir. Kıbrıs Türk masallarında hazcılığa sık rastlanmamaktadır (Yeniasır, 2015). Halkbilimci Pertev Naili Boratav tarafından derlenen masallarda da hazcılığın az bulunduğu belirtilmektedir (Sever, Memiş ve Sever, 2015). Bazı Japon masallarında yiyecekler değerli bir unsur olarak tasvir edilmektedir. O dönemlerde yiyeceğin kıt olduğu göz önünde bulundurulduğunda, bunun mütevazı bir hayatın simgesi olduğu düşünülebilir. Yemek değerli olduğu için ona çeşitli duygular atfedilir ve bununla ilgili masallar ortaya çıkar (Ito ve diğerleri, 2020).

Cinsellik değeri Japon masallarında tespit edilmemiştir. Bu durumun, Japon masallarında cinselliğin bir amaç olarak ele alınmamasıyla ilgili olduğu ifade edilebilir. Benzer şekilde, Türk masallarında da cinsellik merkez tema olarak işlenmemektedir. Buna karşın, bazı durumlarda hamile kalma bahsinin geçtiği görülmektedir. Genel olarak ele alındığında, Türk ve Japon masallarında çocuk sahibi olma kavramına benzer şekilde yüksek önem atfedilmektedir. Grimm masallarında da cinselliğin yalnızca dolaylı ifadeler üzerinden işlendiği belirtilmektedir (Güneş, 2006). Rus masallarında toplumsal cinsiyet algısı, güçlü karakterlerle alışlagelmişin dışında yollarla işlenebilmektedir. Bu bağlamda, karakterlerin geleneksel cinsellik ve evlilik anlayışına karşı durduğu görülebilmektedir (McVey, 2011). Çeşitli kültürlerin masalları incelendiğinde, cinsellik ve evlilik anlayışlarının farklı yollar ve anlayışlarla ele alındığı söylenebilir.

Güzellik değeri Türk ve Japon masallarında “dış görünüş” kavramı üzerinden işlenmektedir. Kastedilen dış görünüş, daha çok dişil karakterlerin güzelliği/çirkinliği olarak karşımıza çıkmaktadır. Japon masallarında büyüyen kızların güzeller güzeli birer prenses olması, Türk masallarında ise devlet adamlarının, güzelliği dillere destan olan kızlarının çıktığı yolculuklar sıklıkla görülen durumlardır. Dolayısıyla, genel olarak ele alındığında Türk ve Japon masallarında güzellik anlayışı neredeyse ortak olarak ifade edilebilir. Kúnos’un derlediği Türk masalları ve Grimm masallarında da güzellik anlayışı, dişil karakterlerin ötesine geçmemektedir (Ozan, 2017). Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler ve Külkedisi gibi bazı Batı kültürüne ait masallarda yer alan kadın karakterler de varlıklarını büyük ölçüde güzellik anlayışıyla devam ettirmektedir (Atay, 2019). Kuzey Sudan masallarında kadın ana karakterlerin nadir olmadığı belirtilmektedir. Ayrıca bu karakterler bilge, güzel ve sadıktır (El-Nour, 2011).

Bilgi değerinin de Türk ve Japon masallarında benzer şekilde anlaşılıp işlendiği söylenebilir. Bilgi yalnızca kişinin “bilgeliği” şeklinde algılanıp, salt olumlu sonuçlar içeren bir değer olarak algılanmamalıdır. İki kültürün masallarında da bilgi iyi amaçlar doğrultusunda kullanılabilirdiği gibi karakterin, kötü arzularını gerçekleştirmek için de kullanıldığı görülebilmektedir. Bu noktada vurgulanan husus, karakterin bir amaca giderken “bildiklerini” gerçekleştirmesidir. Örnek olarak, Kıbrıs ve Uygur masallarında deneyim ve bilginin sembolü, aksakallı karakterler üzerinden

aktarılmaktadır (Gökbulut ve Yeniasır, 2017). Ayrıca Afrika masallarında genelde “düzenbaz” rolünü üstlenen karakterler bulunmaktadır (Seck, 2018). Bu düzenbaz karakterler, sahip oldukları bilgileri kullanarak amaçlarına ulaşırlar. Japon masallarında cesaret ve zeka unsurları, pratik amaçlarla kullanılmaktadır (Huthwaite, 1978). Japon masallarında karakterlerin, Kannon Efendi veya Jizō gibi figürlerden yardım almasıyla karşılaşılabilir. Bunun gibi durumlarda karakterler pasif ve genelde bu durum şans eseri gerçekleşir. Kore kültürüne ait masalarda ise bir kişinin sorumluluk aldığı veya iyi talihin sahibi olmak için başkasını kandırdığı durumlar da mevcuttur (Kim, 2014). Japon ve bazı dünya masallarında görülen örneklerde de olduğu gibi, maymunlar gibi figürler de zekalarını kullanarak insanları kandıran karakterlerden biridir (Takashi, 2022).

Olgunluk değeri, Türk ve Japon masallarında benzer bir desen şeklinde işlenmektedir. Karakterler bir şeylerden vazgeçebilir, başkalarına yardım edebilir ve başından geçen hadiseler sonucunda ders çıkarabilir. Bazı durumlarda ise karakterler, dünyevi hazlardan feragat eder ve inzivaya çekilir. Türk masallarında doğuştan gelen bir olgunluğa sahip olan veya yolculuğunun sonunda olgunluğa eren karakterlerle karşılaşılabilir (Işık, 2012). Grimm masallarında olgunluk, pişmanlığın neticesi olarak da görülebilirken karakterler kendi hatalarının farkına da varabilmektedir (Karataş ve Yorulmaz, 2021). Kore masallarında ebeveyn saygısı, dürüstlük, hayırseverlik ve ahlaklı olmak gibi Konfüçyüsçü değerlerin yer aldığı belirtilmektedir. Ayrıca bu masalarda günah işlemenin cezası da çekilmektedir (Kim, Song, Lee ve Bach, 2018). Japon masallarında yasak olanlardan uzak durmak ve kurallara uyulmaması durumunda bedel ödemek gibi durumların işlenmesiyle birlikte özverili olmanın gerekliliği de ön planda tutulmaktadır (Ando, 2009). Momotarō gibi Japon masallarındaysa çalışkan olmak, ebeveyne saygı, cesaret, hizmet, bağımsızlık, özerklik ve sadakat gibi kavramlar amaç olarak işlenmektedir (Koresawa, 1999).

Aidiyet değerinin, iki kültürün masallarında da “bireye aidiyet” olarak yer aldığı görülmektedir. İncelenen Türk masallarında aidiyet değeri, daha çok bireye bağlılık boyutuyla ön plana çıkmaktadır. Japon kültüründe grup bilinci ve grup çalışmasının öneminin büyük olduğu ifade edilebilir. Buna karşın, Japon masallarında da karakter daha çok kendini veya ailesini kurtarmak için maceraya atılmaktadır. Masalarda aidiyet değeri üzerinden işlenen vatanseverlik, yerel bağlamda da farklılıklar göstermektedir. Güney Kore ve Kuzey Kore masallarında bulunan değerler arasındaki farklılıklar olarak, Kuzey Kore masallarında vatanseverliğin daha çok öne çıktığı belirtilmektedir. Ayrıca bu vatanseverlik, çevreyi koruma bilinci üzerinden de işlenmektedir (Young-Eun ve Young-Joo, 2007). Bengal masallarında ise evrensellik ve kültürel milliyetçilik aktarılmaktadır (Roy, 2021).

Destek değeri iki kültürün masallarında da karakterlerin, zor duruma düşen kişilere yardım etmesi bağlamında işlenmektedir. Japon masallarında destek değerinin yiyecek veya para verme şeklinde maddi bir yardım olarak aktarıldığı görülmektedir. Türk masallarında manevi destek daha çok vurgulanmaktadır. Ayrıca bu değer bilgi ve olgunluk değerleriyle ilişkili olduğunu söylemek de mümkündür. La Fontaine masallarında yardımlaşmak, karşılıklı beklenti üzerinden işlenmektedir. Destek veren karakterin karşılık alma isteği belirtilmektedir (Özdemir ve Çekici, 2013). Alman ve İtalyan masallarında karakterlerin birbirlerine büyü bozma, ya da prensi yeniden insana dönüştürme gibi konularda yardım ettiği görülmektedir (Nazlıcan, 2017). Bazı Endonezya masallarında kadınlar olumsuz hadiseleri durdurur, aile ilişkilerinin istismar edilmesinin önüne geçer. Dolayısıyla bu açıdan ayrıcalıklı bir konumdadırlar. Bu masalarda kadınlar, yalnızca çocuk doğurup büyütmez, aynı zamanda ailenin gücünü korur (Nurhayati, 2019). Japon masallarında kimi zaman hayvanlar da insanlara destek olabilmektedir. Bazı Japon masallarında bir hayvan, insanı kurtarır. İnsan da bunun karşılığında kızını ona vereceğine dair söz verir (Kotaka, 1990). Dolayısıyla Japon masallarında, farklı türlerde evliliğin nadir görülen durumlardan biri olmadığı belirtilmektedir (Katsuhiko, 2022). Araştırmadaki Türk ve Japon masallarında karşılıksız desteğin ön plana çıktığı görülmektedir.

Güç değerinin, Türk ve Japon masallarında fiziksel güç anlayışıyla aktarıldığı görülmektedir. Fiziksel gücün temsilcisi olarak genelde Japon masallarında sumo güreşçileri, Türk masallarında pehlivanlar karşımıza çıkmaktadır. Bu tür karakterlerin yer aldığı masalarda iki güç karşı karşıya gelir ve itibar kazanma amacı üzerinden hayatta kalmaya çalışılır. La Fontaine masallarının yaklaşık olarak yüzde yirmilik bölümünde güçlü ve zayıf arasındaki ilişkiler aktarılmaktadır. Bu tür masalarda

karakterlerin fiziksel gücünün yanı sıra maddi anlamdaki gücü de vurgulanabilmektedir (Fırat, 2012). Ayrıca Bhutan masalları, kahramanların şeytani figürlerle fiziksel gücünü kullanarak savaşması açısından güç değerini işlemektedir (Sharma, 2007). Hint masallarında ise karakterlerin, etraflarında gerçekleşen karmaşık durumları çözüme kavuşturabilmek için çeşitli yöntemler uyguladığı görülmektedir (Kiuchi, 2018). Bununla birlikte, Japon mit ve masallarında da küçük boyutlu karakterler, ana karakter rolünde çeşitli doğüstü güçlere sahip olabilmektedir (Horihata,2022).

İtibar değerinin, Japon masallarında daha çok “Japonya’nın en iyisi” olmak için yarışa giren karakterler üzerinden aktarıldığı görülmektedir. Türk masallarında da benzer durumlarla birlikte, sosyal çevre tarafından küçük görülecek olma korkusu taşıyan karakterler de bulunmaktadır. Dolayısıyla itibar değeri hem gücünü korumak, hem de statüyü arttırmak amaçlarıyla aktarılmaktadır. Keloğlan masallarında Keloğlan’ın, padişahın kızıyla evlenmek için yolculuğa çıkması da itibar kazanma amacı olarak görülebilir (Bakır, 2021). Bhutan masallarında krallar, kraliçeler, prensler, prensesler, bakanlar, rahipler ve zenginlerin girdiği sosyal rekabet de işlenmektedir (Penjore, 2005).

Başarı da bilgi değeri gibi iki kültürün masallarında da hem olumlu hem de olumsuz amaçlar doğrultusunda gerçekleştirilebilmektedir. Kimi karakterler kötü emelleri uğruna zekalarını ve cesaretlerini kullanarak istediklerine ulaşabilmektedir. Ünlü Japon masalları arasında yer alan Momotarō’da ana karakter akıl ve kararlılığı sayesinde başarıya ulaşmaktadır (Ege ve Toksöz, 2021). Ayrıca Momotarō masalının bölgelere göre birçok farklı versiyonu olmakla birlikte, bu versiyonların ortak noktalarından birinin ana karakterin başarıya ulaşması olduğu görülmektedir (Fukuda ve Yamauchi, 1955). Oğuz Tansel’in derlediği Amasya, Erzurum, Kağızman, Kastamonu, Konya ve Merzifon masallarında başarı, ikinci en sık görülen değerler arasında bulunmaktadır (Akkaya, 2016). Myanmar, Kore, Brunei, Hint ve Filipin masallarında bilgelik anlayışı ödül ve ceza, kısıtlama ve şiddet, düzenbazlık ve zafer üzerinden anlatılmaktadır. Bununla birlikte karakterler bilgelik ve zekalarını kullanarak sonuca ulaşır (Lwin, 2019). Japon masallarında bulunan “küçük karakterler”, Batı kültürünün masallarından farklı olarak karşımıza ana karakter şeklinde çıkabilmektedir. Küçük karakterler, tam olarak ana karakter oldukları için başarıya ulaşmaktadır (Imai, 1999).

Sağlık değeri Türk masallarında, Japon masallarına göre daha sık karşımıza çıkmaktadır. Türk masallarında kimi zaman karakterlerin hasta olduklarından ve nasıl öldüklerinden de söz edilmektedir. Buna karşın, Japon masallarında ölüm/sağlık kavramı daha sade ve olağan bir şekilde işlenerek, dinleyiciye yalnızca karakterin öldüğü iletilmektedir. Türk ve Alman masallarında sağlık ve karakterlerin aldığı yaralar farklı şekillerde işlenmektedir. Türk masallarında kılıç yarası, doğuştan gelen yara, yerden düşme yarası ya da dayak yarası gibi örnekler görülürken Alman masallarında parmakta veya ayak kısmında olan yaralar görülmektedir. (Kuvvetli, 2019). Özbek masallarında hamile kadının sağlıklı doğum yapabilmesi için ona destek olmak gibi örnekler mevcuttur (Alptekin, 2021). Eskimo masallarında hayvanlar gücendirildiğinde yiyecek kıtlığı başlar (Colby, 1973).

Batı masallarındaki genel anlamda “sonsuzca dek mutlu yaşama” algısından farklı olarak, Japon masallarında istikrar değerine rastlanmazken, Türk masallarında yalnızca bir masalda tespit edilmiştir. Metinde geçen sözcükler bazında değerlerin tespit edildiği bu çalışmada istikrar değeri için ölçüt, “daimi” durum belirten sözcükler olmuştur. Türk masallarının yalnızca birinde daimi bir durumdan söz edilmektedir. Genel olarak bakıldığında masallar durgun anlatı türleri değildir. Karakterler sürekli bir maceraya çıkmakta, dolayısıyla da mevcut hayatları her defasında değişebilmektedir. Fakat istikrar değeri, kelime anlamı olarak da farklı açılardan ele alınmaya elverişli bir değerdir. Buna bağlı olarak, istikrar değeri de ayrıca bir tartışma konusu olarak incelenebilir. Masallarda geçen “bir zamanlar”, “sonsuzca dek mutlu” söylemlerin ve iyi-kötü karakter sınıflandırmalarının istikrar belirttiği ifade edilmektedir (Dewan, 2016). İngiliz masallarının sonunda ana karakter genellikle evlenir ve sonsuz bir mutluluğa erişir (Mkhitarian ve Madatyan, 2021). Japon masallarında yaşlı bir çift veya bir çocuk ana karakter olabilir. Yaşlı karakterler, yaşamın geçici olduğunu gösterir. Ayrıca Japon masallarında evlilikle biten mutlu sonlar bulunmaz (Cooper, 2013).

Hayatta kalma değeri Türk ve Japon masallarında karakterlerin zor duruma düşmeleri ve hayatlarının söz konusu olduğu durumlarda verdikleri içgüdüsel tepkiler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Karakterler, hayatta kalabilmek uğruna yapabilecekleri her şeyi yaparlar. Hem Türk hem de Japon coğrafyası ele alındığında, iki toplumda da tehlikelerin çeşitli yerlerden gelebildiği görülebilir. Dolayısıyla bu durumun, iki kültürün masallarına da doğal bir sonuç olarak yansıdığı söylenebilir. Bazı Türk masalları, ihanet kavramıyla birlikte hayatta kalma unsurunu işlemektedir. Bu tür masallarda karakterler, fiziksel avantaj sağlayarak kendilerini kurtarabilmektedir. Kimi durumlarda cinsel seçim, özveri, güven ve kaliteli genler de önem teşkil edebilmektedir (Ercan, 2019). Ayrıca bazı Japon ve Endonezya masallarında inanç, sosyal örgütlenme, teknoloji ve bilgi aktarımı kavramları üzerinden hayatta kalma unsurları aktarılmaktadır (Wardarita ve Negoro, 2017). Ayrıca İrlanda masallarının da Japon masallarının da hayatla doğrudan temas halinde olduğu belirtilmektedir. İki kültürün masallarında da geçim telaşı ve doğal tehditlerle mücadele bulunmaktadır (Tomoko, 2023).

İtaat değeri, iki kültürün masallarında da genellikle karakterlerin kendilerinden daha üst statüde olan kişilere boyun eğmeleri şeklinde görülmektedir. Ayrıca, bilge olarak görülen karakterlere duyulan saygının da etkisiyle onlara itaat etme durumu da masallarda yer almaktadır. Masalların genelinde erkek çocuğun itaat etmediği ve her söylenene inanmadığı için karşılaştığı sınavları geçtiği belirtilmektedir (Demir, 2021). Grimm masallarında disiplinle ilişkilendirilen itaat değeri, bir çocuğun ebeveynlerine olan itaatinden daha fazlasını ifade ettiği aktarılmaktadır (Snyder, 1978).

Dindarlık, Türk ve Japon masallarında önemli bir değer olarak karşımıza çıkmaktadır. İki kültürün masallarında da hacca gitme, tapınağı ziyaret etme, törenlere hazırlanma, Tanrı'ya yalvarma gibi unsurlar sıklıkla görülmektedir. Ayrıca Türk ve Japon masallarının dindarlık değeri bağlamında benzerlik gösterdiği hususlardan biri de iki kültürün masallarında da farklı dinlerin bir arada son derece uyumlu bir şekilde yer almasıdır. Anadolu masallarında besmele çekmek, abdest almak, tövbe etmek gibi dini unsurlar yer almaktadır (Demirekin, 2019). Tayland, Myanmar, Endonezya, Çin, Kore ve Japon masallarında erkek baskınlığı, vicdan, minnet, kadın ve çocuğun üstlendiği rollerle birlikte hayır işleminin karşılığı, doğüstü inançlar ve kutsal ruh gibi kavramlar da bulunmaktadır (Suwanpratest, 2016). Japon masalları arasında tanrılara dua etmek ve bunun sonucunda çocuk sahibi olmak gibi unsurların bulunduğu birçok anlatı bulunmaktadır (Senno, 2013). Ayrıca Japon masalları, dini unsurlardan da bahsederek Japon grup bilincini aşılmasını hedeflemektedir (Yoshiki, 2022).

Gelenek değeri Japon masallarında ailenin sahip olduğu ve sonraki nesillere aktarılmasını önemseyen bir hazine veya yaşanan bir olayın ardından halkın olaya ya da olayın yaşandığı mekana atfettikleri bir değer şeklinde işlenmiştir. Türk masallarında gelenek değeri, töre ve kanun üzerinden vurgulanmaktadır. Anadolu ve Kıbrıs Türk halk masallarında geleneksel eşyalar, av geleneği, geleneksel yiyecekler ve töreler konularının yer aldığı görülmektedir (Yeniasır ve Gökbulut, 2021).

Türk ve Japon masallarında yer alan değerlerin sıklıkları farklılık gösterse de, değerler genel olarak benzer anlayışları aktarma amacındadır. Masallarda yerel anlayışla birlikte evrensel anlayışlarla karşılaşmak da mümkündür. Dolayısıyla masallardaki değer anlayışlarının, bağlı oldukları coğrafyadan bağımsız bir benlik kazanıp, ortak bir eğitim aracına dönüştüğü düşünülebilir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre şu önerilerde bulunulabilir:

•Masallar, ait oldukları kültürden bağımsız olarak benzer bir işlevin gerçekleştirilmesini amaçlayabilmektedir. Bu nedenle çocukların, farklı kültürlerle ait masalları okumaya yönlendirilmelerinin teşvik edilmelerinin,

•Farklı dillerdeki masalların Türkçeye, Türk masallarının da farklı dillere çevrilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Araştırmacıların Katkı Oranı

Birinci yazar çalışmanın alan yazın taraması ve verilerin analizi sürecini yürütmüştür. Tüm yazarlar akademik metinleştirme sürecine katkıda bulunmuş ve makalenin son halini okumuştur.

Çıkar Çatışması

Yazarlar, çalışma kapsamında herhangi bir kurum veya kişi ile çıkar çatışması bulunmadığını beyan etmektedir. İkinci yazar, birinci yazarın tez danışmanıdır.

Açıklama: Bu makale, "Türk ve Japon Masallarının Değerler Eğitimi Açısından Karşılaştırılması" isimli yüksek lisans tezinden üretilmiştir. Araştırma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonunca kabul edilen SDK-2021-3608 nolu proje kapsamında desteklenmiştir. Proje No: 3714

Kaynaklar

- Akkaya, N. (2016). *Oğuz Tansel'in masal dünyasında değerler*. Ankara: Ankara Üniversitesi Yayınları.
- Alangu, T. (1961). *Billur köşk masalları*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Alptekin, Z. D. (2021). Özbek masallarında halk hekimliği uygulamaları. *Asia Minor Studies*, 9(2), 757-767.
- Akbarovna, S. N. (2022). The importance of the fairy tale in human life (examples of uzbek and chinese fairy tales). *European Journal of Life Safety and Stability*, 14, 173-176.
- Ando, N. (2009). Mukashibanashi kara mita nihonteki jiga no toraekata. *Uekusa Gakuen University - Bulletin of Education and Health Sciences*(1), 77-86. https://uekusa.repo.nii.ac.jp/?action=repository_uri&item_id=252&file_id=21&file_no=1.
- Atay, A. (2019). Feminist kuram bağlamında masallarda toplumsal cinsiyet. *Uluslararası İletişim Öğrencileri Sempozyumu*, İzmir.
- Avcı, Y., Çelik, G. ve Takahashi, M. (2021). Dede Korkut destanları ve Japon masallarında geçen bazı motiflere dair. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 9(28), 44-60.
- Aydın, N. (2018). Nitel araştırma yöntemleri: Etnoloji. *Uluslararası Beşeri ve Sosyal Bilimler İnceleme Dergisi*, 2(2), 60-71.
- Bakhodirovna, M. G. (2022). *The role of Uzbek folk tales in the moral education of children*. International Scientific and Practical Conference, International Science Group, Vancouver.
- Bakır, N. (2021). *Türk masallarında statü olgusu*. Bitirme Tezi, 29 Mayıs Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, İstanbul.
- Bolat, N. (2017). Keloğlan kimliğinde Türk masalları anlatısı: Propp yönteminde Türk masalları. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(3), 201-226.
- Bryan, L. (2005). Once upon a time: A Grimm approach to character education. *Journal of Social Studies Research*, 29(1), 3-6.
- Colby, B. (1973). A partial grammar of Eskimo folktales. *American Anthropologist*, 75(3), 645-662.

- Cooper, J. (2013). *The roles of women, animals, and nature in traditional Japanese and western folk tales carry over into modern Japanese and western culture*. Thesis, East Tennessee State University.
- Dağı, F., Alptekin, M. ve Kaplan, T. (2018). Türk dünyası hayvan masallarında tespit edilen değerler. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*(43), 227-247.
- Demir, R. (2021). Masallar ve toplumsal cinsiyet. *Kültür Araştırmaları Dergisi*(8), 327-333.
- Demirci, M. (2003). *Japonca-Türkçe ve Türkçe-Japonca cep sözlüğü*. İstanbul: Japon Kültür ve Enformasyon Merkezi.
- Demirekin, H. (2019). *Anadolu masallarında sosyal hayat*. Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
- Dewan, P. (2016). Perennially popular: The appeal of classic fairy tales for children. *Children and Libraries*, 14(2), 27-31.
- Diñçer, S. (2018). Eğitim bilimleri araştırmalarında içerik analizi: Meta-analiz, meta-sentez, betimsel içerik analizi. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 176-190.
- Ege, F. ve Toksöz, L. (2021). Momotaro masalı örnekleminde Japon kültüründe kolektif bilinçdışı unsurlar. *Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(18), 53-73.
- El-Nour, E. A. (2011). Not just a pretty face: Women as storytellers and subject in the folktales of northern Sudan. *Tydskrif vir letterkunde*, 48(2), 171-185.
- Ercan, K. (2019). *Evrimsel psikoloji bağlamında Türk masallarında ihanet motifi*. Yüksek Lisans Tezi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Fırat, H. (2012). La Fontaine'in fabllarında güçlü-zayıf ilişkisi. *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*(32), 115-132.
- Fukuda, K., & Yamauchi, Y. (1955). Momotarō dōwa o tōshite mita nihon jidō no seishinteki hattatsu ni tsuite. *Minzoku Eisei*, 22(2-3), 88-94. https://www.jstage.jst.go.jp/article/jshhe1931/22/2-3/22_2-3_88/_article/-char/ja/.
- Gouveia, V. V., Milfont, T. L. ve Guerra, V. M. (2013). Functional theory of human values: Testing its content and structure hypotheses. *Personality and Individual Differences*, 41-47.
- Gökbulut, B. ve Yeniasır, M. (2017). Kıbrıs ve Türk halk masallarında öne çıkan bazı motifler üzerine incelemeler. *Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 5(10), 123-137.
- Güneş, H. (2006). *Grimm masallarının çocuklar üzerindeki etkileri*. Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.

- Horie, K. Ve Yoshio, M. (1990). Ichi taikan no shinri ni tsuite. *Japan Industrial Management Association*, 41(3), 185-192. <https://iss.ndl.go.jp/books/R000000004-I3505516-00?ar=4e1f&locale=en>.
- Horihata, M. (2022). Kumamoto no jidō bungaku imamura ashiko ahōdoriron. *Kokugokokubungaku Kenkyū*(53), 11-26. https://kumadai.repo.nii.ac.jp/?action=repository_action_common_download&item_id=34381&item_no=1&attribute_id=21&file_no=1.
- Huthwaite, M. F. (1978). Japanese values: A thematic analysis of contemporary children's literature. *Japanese Journal of Religious Studies*, 59-74.
- Işık, N. (2012). Türk masal kahramanlarının yolculuktan olgunluğa değişim süreci. *Türk Dünyası Araştırmaları*(200), 185-203.
- Imai, J. (1999). Nihon no mukashibanashi ni okeru 'kobito' no imēji ni tsuite. *Studies of Research Center for Children's Literature and Culture*, 3, 33-82. https://shirayuri-u.repo.nii.ac.jp/?action=repository_action_common_download&item_id=683&item_no=1&attribute_id=22&file_no=1.
- Ito, T., Ishijima, E., Suzuki, K. ve Chiba, M. (2020). Kyōka ōdan-tekina manabi no sozai to shite no mukashibanashi — Daigakusei ni okeru Nihon no mukashibanashi no ninchi-do to kongo no tenkai. *Ibarakidaigaku Kyōiku Gakubu Kiyō*(69), 21-34. https://rose-ibadai.repo.nii.ac.jp/?action=repository_uri&item_id=18716&file_id=20&file_no=1&nc_session=67go5qdt08ga12cipj83o7etj1%20target=.
- Karagöz, B. (2017). Naki Tezel'in Türk masalları adlı kitabının değerler açısından analizi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 5(3), 534-556.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi kavramlar - ilkeler – teknikler*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Karataş, N. K. ve Yorulmaz, B. (2021). Grimm masallarının içerdiği değerler açısından incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar*, 5(18), 189-200.
- Kato, T., Wama, T., Miyazaki, K. ve Nakatsu, R. (2008). Analysis of Japanese folktales for the purpose of story generation. *International Conference on Entertainment Computing*, 67-76.
- Katsuhiko, S. (2022). Kenkyū nōto - meruhyen to shūkyō kyōiku. *Hito Bungaku To Shingaku*(19), 41-72. https://tohokugakuin.repo.nii.ac.jp/?action=repository_action_common_download&item_id=24815&item_no=1&attribute_id=22&file_no=1

- Kılcan, B. (2016). Ignác Kúnos'un kırk dört Türk peri masalı adlı eserinin değerler açısından incelenmesi. *Turkish Journal of Education*, 5(3), 82-94.
- Kim, E. (2014). Kankoku mukashibanashi 'wara nawa ippon de chōja ni naru' gata no kenkyū: Nihon mukashibanashi 'warashibe chōja' gata to no hikaku o megutte. *Bunka Gakuenbun*(63), 382-423.
https://doshisha.repo.nii.ac.jp/?action=repository_action_common_download&item_id=27787&item_no=1&attribute_id=28&file_no=1.
- Kim, S. J., Song, A., Lee, G.-L. ve Bach, A. (2018). Using animated folktales to teach cultural values: A case study with Korean-American bilingual kindergartners. *Journal of Research in Childhood Education*, 1-15.
- Kiuchi, H. (2018). Indo no mukashibanashi ni okeru araso no hōryaku. *Indo Gakubu Kyōgaku Kenkyū*, 66(2), 890-885. <https://bauddha.dhii.jp/INBUDS/search.php?m=trdd&usid=178381&a=>.
- Knapp, B. L. (2003). *French fairy tales*. New York: State University of New York Press.
- Koresawa, Y. (1999). Yōchien kyōiku ni okeru ohanashi no ichidzuke ni kansuru kenkyū. *Tōkyōkaseidaigaku Kenkyū Kiyō 1 Jinbun Shakai Kagaku*, 39, 79-88. https://tokyo-kasei.repo.nii.ac.jp/?action=pages_view_main&active_action=repository_view_main_item_detail&item_id=9021&item_no=1&page_id=13&block_id=33.
- Kotaka, Y. (1990). Gurimu no 'dōbutsu muko' no bunrui — Nipponmukashibanashi to no bunrui-jō no. *Naganodaigaku Kiyō*, 12(1), 73-82. <https://core.ac.uk/download/pdf/229789368.pdf>.
- Kúnos, I. (2016). *44 Türk peri masalı*. (Ö. Yetişen, Dü. ve İ. K. Yalçındağ, Çev.) İstanbul: Tefrika Yayınları.
- Kuvvetli, M. (2019). *Türk ve Alman masallarında sağlık teması*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.
- Lwin, S. M. (2019). *More than 'good guys vs. bad guys': Wisdom from folktales as oral literary texts*. Proceedings of the 28th International Conference on Literature: Literature as a Source of Wisdom, Banda Aceh. Universitas Syiah Kuala.
- Masafumi, T. (2015). *Gurimu dōwa to nihon mukashibanashi - hikaku minwa no sekai*. Tokyo: Miyai Shoten. <https://iss.ndl.go.jp/books/R100000002-I026864217-00?ar=4e1f&locale=en>.
- McVey, D. (2011). And they lived queerly ever after: Disrupting heteronormativity with Russian fairy tales. *SQS*, 5(2), 17-29.
- Mimura, M. (2009). *San hen no mukashibanashi wo tsūjite miru toruko no mukashibanashi (masaru) no keshiki*. Tez, Tokyo Gaikokugo Daigaku Gaikoku Gakubu, Tokyo. <http://www.tufs.ac.jp/common/fs/asw/tur/theses/2009/mimura.pdf>.

- Mkhitarian, Y. ve Madatyan, L. (2021). *A comparative study of space and time transference of main characters in British and Armenian fairy tales*. 3rd International Academic Conference on Research in Social Sciences, Berlin.
- Nazlıcan, D. D. (2017). Alman ve İtalyan halk masallarında hayvan figürü: Grimm kardeşler'in kurbağa prens ve İtalo Calvino'nun yengeç prens masallarının karşılaştırılması. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(52), 178-190.
- Nurhayati, S. (2019). Indonesian folktales: Feminism and the query of femaleness. *Leksika*, 13(1), 12-17.
- Oghigian, K. H. (1997). *An intercultural analysis of prosocial and antisocial behaviours in selected Japanese and western children's fairy tales*. Yüksek Lisans Tezi, The University of Florida, Department of Language Education, ABD.
- Ortabasi, M. (2009). Narrative realism and the modern storyteller: Rereading Yanagita Kunio's tōno monogatari. *Monumenta Nipponica*, 64(1), 127-165.
- Ozan, M. (2017). Aydan güzel. Grimm ve Kunos masallarında güzellik anlayışı. *Diyalog*, 5(1), 29-48.
- Özdemir, O. ve Çekici, Y. E. (2013). Üretim ilişkileri bağlamında La Fontaine masallarında değer sorgulaması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(1), 113-119.
- Özer, D. (2019). *Keloğlan masallarının değer aktarımı açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Penjore, D. (2005). Folktales and education: The role of Bhutanese folktales in value transmission. *Journal of Bhutan Studies*, 258-277.
- Povsic, F. F. (1981). Russian folk and animal tales. *The Reading Teacher*, 35(3), 329-343
- Richardson, B. (2002). *Narrative dynamics: Essays on time, plot, closure, and frames*. Ohio: The Ohio State University Press.
- Roy, S. (2021). Defining of rupkatha: Tracing the generic tradition of the Bengali fairy tale. *Children's Literature Education*, 1-19.
- Seck, F. (2018). Crossing the atlantic: Bouqui and malice, a caribbean counterpoetics. *Journal of Haitian Studies*, 24(1), 76-100.
- Senno, M. (2013). Nipponmukashibanashi 'tanishichōja' ni miru shinkō. *Research bulletin of Kyoto Koka Women's University*(51), 13-24. https://koka.repo.nii.ac.jp/?action=repository_action_common_download&item_id=390&item_no=1&attribute_id=22&file_no=1.
- Sever, E., Memiş, A. ve Sever, S. (2015). Pertev Naili Boratav'ın zaman zaman içinde masal kitabının değerler açısından incelenmesi. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 46-263.

- Sharma, C. S. (2007). Bhutanese folktales: Common man's media with missions for society. *Journal of Bhutan Studies*, 83-112.
- Snyder, L. L. (1978). Cultural nationalism: The Grimm brothers' fairy tales. *Roots of German Nationalism - nineteenth-century literature criticism*, 77, 35-54.
- Sofa, E. M. (2020). Moral values in western and Indonesian stories: A research on the stories for the ninth grade of junior high school. *Journal of English Education and Teaching*, 4(3), 449-465.
- Suwanpratest, O. (2016). An analysis of the prominent cultural values of asian people through similar folktales. *International Journal of Social Science and Humanity*, 6(11), 836-839.
- Takashi, T. (2022). Firipin minwa ni arawareta saru ni kansuru ichikōsatsu. *Nenpō Jinruigaku Kenkyū*(13), 125-136. https://rci.nanzan-u.ac.jp/jinruiken/publication/item/12_tsuji.pdf.
- TDK. (2000). *Okul Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Tomoko, T. (2023). Airurando mukashibanashi to nihon mukashibanashi ni okeru hikaku no kokoromi. *Kumamoto Kōtō Senmon Gakkō Kenkyū Kiyō*, 14, 1-6. <https://kumamoto-nct.ac.jp/file/nitk-kiyou-2022/pdf/no01.pdf>.
- Topbaş, A. (2015). *Sema Maraşlı'nın masallarının değerler eğitimi açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya.
- Ueno, E. (2008). Naiyōbunseki to wa nani ka - naiyōbunseki no rekishi to hōhō ni tsuite. *University of Fukui Journal of Interdisciplinary Research of the School of Medical Sciences*, 1(2), 1-18. <https://core.ac.uk/download/pdf/59036664.pdf>.
- Wardarita, R. ve Negoro, G. P. (2017). A comparative study: The folktale of jaka tarub (Indonesia) and tanabata (Japan). *Advances in Language and Literary Studies*, 8(6), 1-6.
- Wedawati, M. T., Abida, F. I., Koiri, M. and Damanhuri, A. (2022). Cultural and moral values in east Javanese folklore. *Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities*, 5(3), 411-415.
- Yeniasır, M. (2015). Kıbrıs Türk masallarında yer alan değerlerin incelenmesi. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 1943-1953.
- Yeniasır, M. ve Gökbulut, B. (2021). Anadolu ve Kıbrıs Türk halk masallarında yer alan kültürel unsurlar üzerine bir karşılaştırma. *Selçuk Türkiyat*(52), 81-113.
- Yılmaz, M. (2019). *Türk, Alman, Balkan ve Rus masallarının değerler eğitimi açısından mukayesesi*. Yüksek Lisans Tezi, Giresun Üniversitesi, Giresun.
- Yoshiki, K. (2022). Mukashibanashi no owarikata. *Nishinihon Ōyō Rinrigaku Kenkyūkai*, (26), 1-115. https://ir.lib.hiroshima-u.ac.jp/files/public/5/53065/20221012093119379721/Mukashibanashiowarikata_Kondo.pdf.

Extended Abstract

Introduction

The culture has always been an important fact that must be transferred to other generations. Fairy tales are one of the strong methods to transfer these cultural values. It's possible to see universal values as well as local values in fairy tales. Independently from the culture they are tied to, every fairy tale is unique. Despite that researches about fairy tales in terms of values education have been increased, comparative researches are still an important and rare point to be focused. Therefore, Turkish and Japanese fairy tales were analyzed and interpreted in terms of values education in this research. The process of analyzing the results focused on these questions: Which values Turkish and Japanese fairy tales have in common? Which values of Turkish and Japanese fairy tales are different? How values are perceived and narrated in Turkish and Japanese fairy tales in cultural aspect?

Method

Fairy tales are analyzed with descriptive content analysis method by functional human values. In this model, values are classified in different categories. Excitement values are emotion, pleasure and sexuality. Suprapersonal values include beauty, knowledge and maturity. Interactive values are affectivity, belonging and support. Promotion values are power, prestige and success. Existence values include health, stability and survival. Normative values are obedience, religiosity and tradition.

Research Material and Data Analysis

Japanese fairy tales were selected from Kunio Yanagita's anthology "*Nihon no Mukashibanashi*" (日本の昔話 – *Japanese Tales*). Turkish fairy tales were selected from Ziya Gökalp's "*Tüm Masallar*" (*All Tales*) anthology. In total, twelve Turkish fairy tales and twenty three Japanese fairy tales are used for this research. For both anthologies, only fairy tales that have any words to specify "social status" or "nobility" were selected. These social status words include king, prince, princess, monk, lady, mister/lord, teacher (hoca) or wrestler (pehlivan). These words are used in the goal of transferring values to other generations in tales. Tales have very different character types. And all of these characters serve the goal of fairy tales.

Data Collection Tool

In this research, document analysing method is used as data collection tool. In this method, selected documents and records are analysed elaborately. This method is functional for investigating the data in a wide aspect.

Findings

The results show that the most frequent values in Turkish fairy tales are emotion (12), affectivity (12), obedience (10) and religiosity (10). Next frequent values are prestige (9), support (9), power (9), success (8), maturity (8), survival (8), tradition (7) and health (7). The rare values are knowledge (5), pleasure (5), beauty (5) and belonging (5). Sexuality (1) and stability (1) are the rarest values. In Japanese fairy tales the most frequent values are success (18), emotion (17) and affectivity (17). Power (14), religiosity (13) and support (11) are seen after those values. Next values are belonging (9), obedience (8), survival (8) and prestige (8). The rarest values are knowledge (7), tradition (7), maturity (6), beauty (6) and health (2). Pleasure, sexuality and stability weren't located in Japanese fairy tales.

Conclusion, Discussion and Recommendations

The frequency of values in Turkish and Japanese fairy tales may differ. However, in general, the values are perceived and told in similar aspects for both culture. In some values, it can be seen that different perspectives are used in narrative. For example, despite that group consciousness is important in Japanese culture and patriotism is important for Turkish culture, selected fairy tales are focusing on individual belonging. Also, beauty value is used in same patterns both in Turkish and Japanese fairy tales. This value generally shows itself within the beauty of female characters. In fairy tales of both cultures, it is possible to see beautiful princesses. Knowledge value has two different patterns. Mainly, it's possible to see that characters use their knowledge by the desire of achieving their goals. However, both in Turkish and Japanese fairy tales, using the knowledge for evil goals is not rare. Similarly, success value shows itself in two different aspects. Characters in these fairy tales, use their intelligence, knowledge and courage to gain success. These situations are completely independent from characters' evil or good nature. Power value is being represented as physical power both in Turkish and Japanese fairy tales. Sumo wrestlers in Japanese fairy tales and pehlivan wrestlers in Turkish fairy tales often fight to prove their power. This value can sometimes be associated with prestige value. Therefore, it is important for "strong" characters to prove their strength to improve their prestige. In Turkish and Japanese fairy tales, while it's possible to see people show obedience to the people who have higher status than themselves, in some fairy tales obedience could occur between the characters who have same statuses. Religiosity value is shown in similar patterns in Turkish and Japanese fairy tales. Characters pray, sacrifice, go on pilgrimage and visit temples. Also while Shinto and Buddhist elements are core of religiosity value in Japanese fairy tales, Islam, Tengrism and Shamanism live together peacefully in Turkish fairy tales. Also, Turkish and Japanese fairy tales which contain survival value, introduces us with the characters who run away from stronger people to survive. Survival value is narrated along with power and support values. In these fairy tales, characters look for support to survive. It is possible to see global aspect as well as local aspect in fairy tales. Fairy tales become independent from their culture and come up as a mutual education tool for every people around the world. These results can be used in the goal of encouraging to translate various important books from other cultures. Fairy tales from other Turkic nations can be translated into Turkey Turkish. Also, telling fairy tales from different cultures all over the world to students may provide cultural awareness in early ages.

Author Contribution

The authors declare that the first author scanned the literature review and analyzed the data. Both of the authors contributed to the academic textualization, read the final version of the study.

Conflict Statement

The authors declare that there is no conflict of interest with any institution or person. The second author is the thesis supervisor of the first author.